

Nom: YOUNOUSS DRAMÉ

Edat: 38 anys

Lloc de naixement: Bakel, a 700km de Dakar (Senegal)

Estudis: Teologia

De què treballaves al teu país d'origen? Vaig dedicar-me durant 5 anys al comerç, sobretot d'arròs. També vaig anar a treballar a Dakar i a Guinea Bissau.

Per què vas marxar del teu país? Molta gent de la família i amics d'infància havien marxat, sobretot a França. Jo també vaig decidir provar sort.

Què senties quan vas marxar? Estava molt il·lusionat, era una gran oportunitat per la meua vida. Em vaig adonar ràpidament que no aniria bé.

Quan vas arribar a Catalunya? El 2002. Vaig treballar a Premià de Mar i a Mataró. Durant un temps vaig viure a Joanic, a casa de meu cosí.

Quan vas arribar al Poblenou? Vaig venir el 2010 i he viscut a diversos espais del barri: al carrer Consell de Cent, al carrer Badajoz, a la nau del Carrer Puigcerdà...

Què trobes a faltar? La família; la meua mare ha mort estant jo aquí, ha estat molt dur.

Què és el que més et va sorprendre? Que aquí també existís Sant Jordi, perquè al Senegal tenim una història mitològica molt semblant.

Què és el que més t'ha costat? Aconseguir els papers. És molt complicat, vas d'un lloc a un altre... desgasta molt. Hauria de ser molt més fàcil.

Què has guanyat? Una gran experiència, conèixer noves cultures i veure que hi ha gent que simpatitza amb nosaltres i ens ajuda.

El Futur: Vul tornar al meu país. No m'he marcat un termini, tot dependrà de com ho vegi. De moment seguiré un temps més aquí. M'agradaria treballar en energia solar o dedicar-me a la música, a tocar el jambee i la guitarra.

La meva història

Vinc d'un poble petit, Bakel. Allà em dedicava a l'electricitat, el comerç i a la música reggae. El poble té 13 barris i ens organitzem de forma autogestionada, al marge del Govern: tot ho resollem nosaltres mateixos, amb diàleg. Vivim del conreu (cacahuets, blat de moro) i d'immigració, de gent que envia els diners a la família. Els països africans tenen recursos però s'organitzen malament, per governs corruptes, multinacionals i interessos econòmics. En alguns llocs de l'Àfrica es veuen malament als blancs, perquè tenen diners i empreses que exploten els africans i els seus recursos naturals a canvi de molt pocs diners.

Veiem Europa com una oportunitat, per la televisió tot és idíl·lic i quan la gent torna no explica les dificultats: el patiment, les condicions de vida, aconseguir papers i feina... Si la gent ho sapigués no arriscarien la vida per venir fins aquí i viure així. Quan arribes allà no ho expliques per vergonya, i molts tampoc et creuen. Jo mateix tinc por de tornar a casa. A nivell psicològic és una experiència molt difícil: veus que les coses van malament, i amb el pas del temps encara van pitjor. Per això la gent consumeix alcohol, drogues i es posa violenta.

El camí per venir fins aquí és complicadíssim. Jo vaig venir amb visat per raons comercials: vaig anar fins a París i el meu cosí em va dir que aquí seria més fàcil aconseguir els papers. Jo vaig tenir sort, però en general el camí és molt difícil, hi ha màfies, gent que enganya... pagues uns diners i et deixen tirat a un poble. Alguns han tardat 6 anys en arribar aquí, altres s'han quedat bloquejats i no poden ni venir aquí ni tornar cap a casa.

Només coneixia Barcelona per l'equip de futbol, no em pensava que vindria a parar aquí. Tampoc creia que a l'Estat espanyol existissin aquestes diferències tan grans. Europa és molt complexa i diferent; la visió de la realitat que se'ns transmet a l'Àfrica és molt més simplificada. Quan vaig arribar parlava francès i una barreja de portugués amb idiomes africans; això em va ajudar a aprendre més ràpidament el castellà. Ara el català també el parlo una mica.

La vida a les naus era molt difícil: recollir ferralla cansa molt, hi havia molts problemes de sanitat (rates, no teníem aigua corrent...), tensions i baralles entre els diversos grups que hi vivien (diferents cultures, formes de fer, interessos...). Ens organitzàvem per països i idiomes.

Barcelona és una ciutat oberta, però hi ha molt racisme: a mi m'han fet el buit, no s'asseuen al meu costat... Ha arribat un punt que no ho veig, ja no em fa mal. Si vols fer front a la situació, no acabes mai i ho passes molt malament. Les autoritats ens han tractat malament, no és normal que hi hagi tanta gent sense papers, cal simplificar la situació per poder viure.

La situació actual d'Europa amb els refugiats és greu, perquè genera por i odi cap als immigrants. Pot anar bé, però s'ha de tractar el tema d'una forma sèria i global, Si només es fa amb demagogia anirà molt malament. La gent ve de Síria amb diners, no vénen per plaer.